

4. Štvrtý žalobný dôvod: Porušenie článku 52 ods. 2 nariadenia (EÚ) č. 1306/2013⁽²⁾, článku 31 ods. 2 nariadenia č. 1290/2005⁽³⁾ a zásady proporcionality, keďže v dôsledku paušálnej opravy vo výške 10 % Komisia neprímerane vyhodnotila charakter a závažnosť porušenia v súvislosti s výberovými kritériami, a nezohľadnila ani skutočnosť, že Únii v skutočnosti nevznikla finančná škoda ani neexistovalo reálne riziko vzniku škody.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1698/2005 z 20. septembra 2005 o podpore rozvoja vidieka prostredníctvom Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka (EPFRV) (Ú. v. EÚ L 277, s. 1).

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1306/2013 zo 17. decembra 2013 o financovaní, riadení a monitorovaní spoločnej poľnohospodárskej politiky a ktorým sa zrušujú nariadenia Rady (EHS) č. 352/78, (ES) č. 165/94, (ES) č. 2799/98, (ES) č. 814/2000, (ES) č. 1290/2005 a (ES) č. 485/2008 (Ú. v. EÚ L 347, s. 549).

⁽³⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1290/2005 z 21. júna 2005 o financovaní Spoločnej poľnohospodárskej politiky (Ú. v. EÚ L 209, s. 1).

Žaloba podaná 25. januára 2016 – Česká republika/Komisia

(Vec T-32/16)

(2016/C 098/73)

Jazyk konania: čeština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Česká republika (v zastúpení: M. Smolek, J. Vlácil, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil vykonávacie rozhodnutie Komisie (EU) 2015/2098 z 13. novembra 2015, ktorým sa z financovania Európskou úniou vylučujú určité výdavky vynaložené členskými štátmi v rámci Európskeho poľnohospodárskeho záručného fondu (EPZF) a v rámci Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka (EPFRV) v rozsahu, v akom vylučuje výdavky v celkovej výške 584 299,25 eur vynaložené Českou republikou, a
- zaviazal Európsku komisiu na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby, žalobkyňa uvádza dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod založený na porušení článku 52 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1306/2013 zo 17. decembra 2013 o financovaní, riadení a monitorovaní spoločnej poľnohospodárskej politiky.

- Komisia rozhodla o vylúčení výdavkov z financovania Úniou, hoci nedošlo k porušeniu práva Únie ani vnútroštátneho práva. Komisia sa totiž nesprávne domnievala, že uplatňovanie nižšieho maximálneho veku nadobúdateľa v prípade podpory odchodu do predčasného dôchodku vyžaduje zmenu programu pre rozvoj vidieka v zmysle článku 19 nariadenia Rady (ES) č. 1698/2005 z 20. septembra 2005 o podpore rozvoja vidieka prostredníctvom Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka (EPFRV).

2. Ak Všeobecný súd nevyhovie prvému žalobnému dôvodu, žalobkyňa uplatňuje druhý žalobný dôvod vychádzajúci z porušenia článku 52 ods. 2 nariadenia č. 1306/2013.

- Aj ak by uplatňovanie nižšieho maximálneho veku nadobúdateľa v prípade podpory odchodu do predčasného dôchodku bez zmeny programu pre rozvoj vidieka predstavovalo porušenie nariadenia č. 1698/2005 (*quod non*), Komisia nesprávne posúdila závažnosť tohto porušenia a finančnú ujmu spôsobenú Úniou. Závažnosť tohto prípadného porušenia je totiž minimálna a nedošlo k žiadnej finančnej ujme Únie.

Rozsudok Všeobecného súdu z 2. februára 2016 – Sigma Orionis/REA

(Vec T-47/16)

(2016/C 098/74)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Sigma Orionis SA (Valbonne, Francúzsko) (v zastúpení: S. Orlandi a T. Martin, avocats)

Žalovaný: Výkonná agentúra pre výskum (REA)

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- rozhodol, že REA tým, že na základe protiprávne vypracovanej vyšetrovacej správy OLAF zastavila všetky platby, ktoré dlžila žalobkyni, porušila svoje zmluvné povinnosti vyplývajúce z grantovej zmluvy H2020,
- subsidiárne, ustanovil znalca, ktorý určí čiastky, ktoré žalobkyni nesporne patria na základe spornej grantovej zmluvy

V dôsledku toho uložil žalovanej:

- povinnosť zaplatiť protiprávne pozastavené čiastky na základe grantovej zmluvy H2020, konkrétne 425 406,25 eura, spolu s úrokmi z omeškania podľa článku 21.11.1, počítanými odo dňa splatnosti dlžných čiastok, v sadzbe stanovenej Európskou centrálnou bankou (ECB) pre hlavné operácie refinancovania, zvýšenej o 3,5 percentného bodu,
- povinnosť nahradiť žalobkyni ďalšiu škodu, ktorú utrpela a ktorá bola v tomto štádiu vyčíslená na 1 500 000 eur s výhradou zvýšenia alebo zníženia v priebehu konania,
- povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby, žalobkyňa uvádza dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že Výkonná agentúra pre výskum (REA) svoje rozhodnutie o zastavení dlžných platieb v plnom rozsahu nemôže opierať o vyšetrovaciu správu vypracovanú na základe protiprávne získaných dôkazov. Žalobkyňa v tomto ohľade tvrdí, že vzhľadom na to, že REA vychádzala z protiprávne získaných dôkazov, je zastavenie platieb, ako aj vypovedanie zmlúv, protiprávne.